

Musari pagatzeko ez dago dirua
Dirudi mirua
Ijito zorua
Eta toreroa
Bedlamit eroa
Kulatatikan irten baitio tiroa.

.....

Komunisten artean don Pablo Neruda
Fortuna deseatu batera heldu da
Zer den negu ez daki eta zer den uda
Ezta zer den bakea edo zer den guda
Bertan biluztu da
Eta beztitu da
Ez liteke muda
Ez dut ezein duda
Bere kantuan Txili nekez ulertu da.

.....

Gizonaren aurrean Faniko Fallada
Zerua laudatzeko ba daukat parada
Begi nabarrez egin nuen gurdikada
Eman zidan neroni gogorrik bultzada
Hau da besarkada
Bere begirada
Oso ederra da
Dirudi enada
Parean dakuskit bi gurutze gamada.

G. Aresti

DEIKA DAUDE

S. Basauri lagunari

Deika daude,
deika,
gau erdi aldean
deika daude
gure atean.

Nork deitzen ote du,
nork,
nere biotzera?

Nere arimak deirik
ez bai du espero.
Sorgiñen orduan
ez da aingerurik.

Gelaren illunean
aize otza mugitzen da
intzirika gelaren barnean,
ozkirria nere gorputzean.
Ixillak ozkatzen du illuna bera
itzal izugarria mututu arte.

Deika daude gure atean,
deika,
gau erditik goizaldera,
urrutiko zakur zaunkaren
oiartzuna.

Deika daude ta
ez nere biotzera,
bai nere zentzura;
ez nere arimara,
bai nere aragira.

Gizonen anai naiz eta
lurraren seme naiz eta...

Eta, etsaiak ez dute maite,
ez nere biotz eta ez nere arimarik.
Galerazi nai dute
nere zentzua eta nere aragia.

Galdu al baledi
nere izatea.

Katigatzeko gartza dakarte,
ta, gau erditik goizaldera
gure atean deika daude.

Otsak zulatzen ditu
ixilla ta illuna;

gogo ukakor otza
kideko duan otsak.
Sorgin ordua danez,
ez da galtzen zakurren zaunka otsa.

Deika daude.
Dei otsez gure atean...
Gela illunean,
otsoen gisa,
lau arpegi zurbil, itsu.
Gartza,
atea,
presondegia.

Alkar solas ezin gindezke ulertu
berek eta ni.

Au mundua!
Nola mundua?
Nik ez nekin ezer;
berek gutxiago.
Ta, aintzigarretan naramate.

Biotz arimak gartzaren pean.
Zentzu aragiak zauri bidean.
Odola naizenez,
odol gorria,
gizonarena.
Autsa naizenez,
auts berdea,
lurrarena.

Otsalar.